

HH. Petrus en Paulus

Matteüs 16,13-19 .

De kerk is begonnen met Jezus. Jezus begon een beweging van liefde onder de mensen. Hij zag vooral de noodlijdenden en kwetsbaren staan. Hij bood hun de warmte van een gemeenschap. Dat deed Jezus uit naam van God die Hij zijn Vader noemde en wiens wil Hij wilde volbrengen.

Maar ook Jezus beseftte dat een beweging die vanuit het h rt begint een vorm van organisatie nodig heeft. Een spontane beweging kan verzanden, doodlopen, uiteenvallen en op den duur verdwijnen. Dat wilde Jezus per se niet.

Vandaag ontmoeten we Jezus in het noorden van Galilea in de streek rond de stad Caesaerea van Filippus. In dat gebied waren de mensen als het ware halve heidenen. Als ze joods waren namen ze het met de godsdienst niet zo nauw. Als ze niet-joods waren aanbaden ze Griekse goden.

Jezus is daar met zijn leerlingen heengegaan om even uit de gespannen sfeer van de Farizeeën en Sadduceeën te blijven. Twee joodse stromingen die ernstige vragen hadden bij Jezus en die hem op de proef stelden met de vraag: mag jij wat jij doet, wel volgens onze godsdienst? Mag jij dat wel van God? Eigenlijk is Jezus op de vlucht voor zijn tegenstanders en tegelijkertijd bezint Hij zich op zichzelf met de vraag: wie ben ik? Kom ik over zoals ik er voor mensen wil zijn? Hoe zeker kan Ik van me zelf zijn? Heeft mijn beweging van liefde wel kans van slagen?

Daarom vraagt hij aan zijn vrienden: Wat vinden de mensen nou van mij? Zien ze dat ik een opdracht van God heb?

Zijn vrienden zeggen dan dat hij in de lijn staat van Johannes de Doper, de profeet die oproept tot bekering. In de lijn van Elia de profeet die vurig ijverde om de naam van God hoog te houden in het land. In de lijn van Jeremia de klagende

profeet omdat hij het volk namens God het onheil moest aanzeggen dat zij over zichzelf hadden afgeroepen. Jezus staat echt helemaal in de lijn van de grote profeten, verzekeren de mensen hem.

Maar in Jezus hoofd dwarrelen de woorden rond die hij hoorde bij de doop in de Jordaan, en die Hij hoorde op de berg van de Gedaanteverandering: “Jij bent kind naar mijn hart, jij bent mijn zoon.” Zien de mensen dát dan niet in Hem?

“Maar jullie, jullie met wie ik al drie jaar rondtrek, wie ben ik voor jullie? Wie zeggen jullie dat ik ben?”

Bij Simon Petrus dringt als een bliksemschicht het besef door:

“Jezus, U bent dé Christus, dé Zoon van de levende God”.

Hij spreekt het uit als zijn diepste overtuiging; als zijn geloofsgetuigenis.

En dat gelóóf van Petrus raakt Jezus ten diepste. Hier is iemand die hem kent zoals Hij zichzelf kent. Die voelt dat Hij is: dé Messias, dé Christus van God!

En Jezus is met deze geloofsbelijdenis zo blij, en Hij is er zo dankbaar voor dat Hij zegt: “Beste Simon, dat heb je niet helemaal je zelf. Het is God die jou deze woorden geeft” Op grond van dit getuigenis zegt Jezus: “Ik noem jou voortaan Petrus, rots, en aan jou vertrouw ik de beweging van liefde toe die tot de gemeenschap van de kerk zal uitgroeien”.

In jouw geloofsbelijdenis heeft de kerk van de toekomst een oersterk fundament.

Als instrument geef ik de sleutel die toegang tot de gemeenschap geeft.

Het is aan jou om van de mensen te hóren wat het antwoord is op mijn vraag:

“beste mens, wie ben ik , Jezus van Nazareth, voor jou?

Dat is de vraag die Jezus aan iedereen -dus ook aan ons vandaag stelt - stelt: wie ben ik voor jou? Wie zie jij in Mij?

Ben ik voorbeeld van een goed mens zijn? Ben ik een wijsheidsleraar die mooie verhalen kan vertellen? Ben ik iemand die jou op de goede weg kan houden?

Ben ik iemand die oproep tot vrede en gerechtigheid?

Als je achter iedere vraag kan zeggen: maar dat kunnen anderen ook zijn!

dan heb je toch niet begrepen wie ik ten diepste ben, zegt Jezus.

Om bij Mij te horen moet je gaan staan in de lijn van Petrus die zegt:

U bent dé Christus, dé Zoon van de levende God. We kunnen en mogen Jezus niet los zien van zijn roeping in deze wereld Zoon van God te zijn.

Het is de rol en de opdracht van Petrus om dit besef levend te houden in de kerk: de mens Jezus Zoon van God.

In de kerk en in de samenleving zijn er heel veel beelden en verbeeldingen van Jezus op gekomen: de lieve Jezus die over je waakt als je gaar slapen; de revolutionaire Jezus die de maatschappij op zijn kop zet; de Goede Herder aan wiens hand je door donkere dalen kunt gaan; de gekruisigde Jezus die met jou meelijdt en jou zo bemoedigt om vol te houden; de Verheerlijkte en stralende Christus van Pasen; Jezus als vriend in het duister en gids naar het licht.

Altijd zal Petrus vragen: je bedoelt toch Jezus die de unieke Zoon van de Levende God is? En zeggen wij dan: Ja, dat bedoel ik! Is Jezus voor ons Gods Zoon?

Ik ga u niet vragen om hardop te antwoorden op de vraag:

wie is Jezus voor U in uw persoonlijk gelovig leven? Maar ik wil u wel deze vraag ter overdenking meegeven: Ziet u naast en door alle andere beelden van Jezus heen Hem als dé Zoon van dé levende God?

Als parochiaan van de Sint Petruskerk kunnen we te rade gaan bij Petrus die de sleutel heeft om ons toe te laten tot de gemeenschap van Jezus.

Zijn geloofsbelijdenis kan onze sterke zijn!

Pastor Tom Buitendijk o.carm.

